

Fig. 194 b. U 764. Klista, Vårfrukyrka sn.
Efter B 642.

Fig. 195. U 763. Klista, Vårfrukyrka sn.
Efter B 641.

Till läsningen: Runorna äro vända. Före 1 **b** finnas inga spår av sk. 4 **n** är säkert, liksom 5 **k**. I 6 **a** går bst nästan vinkelrätt över hst. 27 **i** är skadat på mitten; till följd av denna skada kan man ej säkert avgöra, om runan har varit stungen eller ej. 31 **n** är säkert, likaså följande sk. Sk saknas efter 33 **n**. 38 **k** är ej stungen. Sk efter 40 **n** är säkert. R. 55 gör intryck av binde-runan; båda bst äro fullt säkra. Efter 55 **an** följer i slingan ett tydligt **i**, följt av ett sk (1:). Det är möjligt att ristaren av misstag har satt **n**-bst på en runa för tidigt.

Hadorph och Leitz: 1 **b** uppfattas som två raka streck. Sk saknas efter 5 **k**, efter 11 **m**, 28 **n** och efter 43 **n**. R. 55 uppfattas som en **a**-runa och r. 56 som en ornamentsdetalj. — Dybeck: Sk saknas efter 11 **m**, 28 **n** och 31 **a**. 34 **i**, 55 **a**; r. 56 saknas.

Om namnet *Bruni* se U 438, om *Holmsteinn* E. Wessén, *Nordiska Namnstudier*, s. 105, om *Gunnbiörn* Sö 278.

Den egendomliga skrivningen **istin** förekommer visserligen även annars, men är sällsynt; se U 144 (s. 221) och U 787.

Parstensmonumentet vid Klista är intressant icke minst därigenom, att ristaren här på ett utomordentligt sätt har genomfört sin tanke, att låta den ena ristningen vara en spegelbild av den andra. Ansatser i samma riktning visa t. ex. Norrby-stenarna (U 766, 767). »Det må observeras, att i båda fallen den enas ristning, särskilt med avseende på mittdjurets ställning, utgör spegelbilden av den andras, vilket givetvis ökade deras verkan, om båda samtidigt voro synliga» (S. Lindqvist, a. a. s. 91); se även Öl 4 (s. 44 f.).

765. Klista, Vårfrukyrka sn.

Pl. 88, 89.

Litteratur: O. A. Öberg, Skrivelse till Riksantikvarien den 13/8 1925 (Dnr 2233, ATA); Handlingar 3230/26, 5297/27, 3969/28, 4228/28, 4191/41, 4467/45 i ATA.

